

[Oluf Pedersen.]

i Forbindelse med Udtrykket „uredelig“. Naar jeg nu fremkommer med nogle Betragtninger over for den højtærede Handelsminister, vil jeg ikke gøre dem gældende ud fra det Synspunkt, at Handelsministeren er uredelig, men jeg vil sige, at det for mig staa saadan, at den højtærede Handelsminister er mere uvidende om de økonomiske Problemer, som Valutalovgivningen omfatter, end han har Lov til at være. Den højtærede Handelsminister anførte, at der er sket et meget stort Fald i Værdien af dansk Eksport, den er gaaet ned, siger Ministeren, fra 1 800 Mill. Kr. til 1 200 Mill. Kr., og det er, ligesom det er den Baggrund, Handelsministeren derefter bygger hele sin Valutaopfattelse op paa. Over for dette er det, jeg vil gøre opmærksom paa, at al Handel er Varebytning, og det er rigtigt nok, at Værdien af den Mængde Varer, som sendes ud her fra Landet, er faldet saa stærkt, men den højtærede Handelsminister bør vide — jeg mener, det er et Krav, man med Rette kan stille til ham —, at Prisen paa de Varer, som købes her til Landet, er faldet ganske tilsvarende Prisen paa de Varer, der sendes ud af Landet.

Hvis Handelsministeren vil gøre op i Vægt Indførsel og Udførsel i 1931 og 1933, vil han praktisk talt faa det samme Resultat af disse to Aar. Det vil sige, at hvis man havde haft et Pengevæsen i Retning af det, det ærede Medlem Hr. Thomsen har stillet Forslag om — jeg siger udtrykkeligt kun den første Del af dette Forslag, og kun saadan, at det kom til at omfatte flere Varer, saaledes som Retsforbundet adskillige Gange har taget til Orde for —, hvis man havde haft et ordentligt Pengevæsen, hvor Varernes Værdi i danske Kroner var blevet holdt uforandret, vilde der ikke være sket nogen Nedgang i dansk Eksport, saa vilde Beløbet i Kroner være blevet det samme, lige saavel som Vægtmængden vilde være blevet den samme. Det er det, jeg mener er Baggrunden for hele den økonomiske Politik, Regeringen har bygget op, at den ikke har forstaaet, at det, det drejer sig om, er ikke Mængden i Kroner, men Varemængden i Kilogram af de forskellige Ting, man faar ind.

Det ser underligt ud, at Regeringen nu bygger hele sin Politik op paa Valutaloven, naar den hævder, at Valutaloven skyldes det daværende ærede Medlem af Folketinget Hr. Madsen-Mygdal. Man kunde nok have Lov til at spørge: Hvis Hr. Madsen-Mygdal ikke havde fundet paa Valutacentralen, hvad skulde saa den arme Re-

gering have gjort? Men dertil vil jeg føje, at det gælder om hele den Politik, Regeringen her har bygget op, at alle handelskyndige er klar over, at denne Politik hviler paa et Grundlag, som ikke er holdbart, de handelskyndige vil ikke sige god for den økonomiske Politik, som Regeringen fører. Ogsaa Nationaløkonomerne bryder Staven over denne Politik.

Den økonomiske Politik, som Regeringen her har bygget op, er den gamle merkantilistiske Politik, det er rigtig gammel Højrepolitik, og det lyder underligt, naar nu ikke alene Handelsministeren gør gældende, at man skal fortsætte denne Højrepolitik, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen som Ordfører for de Radikale gaar ind for denne Højrepolitik. Jeg tror, det er nødvendigt, hvis man vil have sunde Samfundsforhold, at man bryder med denne økonomiske Politik, at man gør sig klart, at det, der skal til, og det, der er den eneste Redning, hvis man vil ud af Krisen og ud af Arbejdsløsheden, er at sikre frie Vilkaar for Produktionen og Omsætningen paa et retsmæssigt Grundlag. Det er min Opfattelse, at den Krise og den Arbejdsløshed, vi har, er Udtryk for, at den økonomiske Politik, Regeringen fører, ikke er holdbar, og at det var naturligt, om Regeringen vilde tage op til Undersøgelse, om ikke det snart var paa Tide, at den gik ind i en Politik paa Linie med det, den selv gav Udtryk for, dengang den traadte til, nemlig Kravet om en Grundskyld til Afskaffelse af Skatter paa Arbejde og Forbrug. Er Tiden ikke inde dertil?

Vejen: Jeg vil begynde med at takke Handelsministeren for Redegørelsen angaaende de forskellige Sparevirksomheder; men desværre gik Ministeren fuldstændig uden om de Spørgsmaal, jeg stillede, sidste Gang jeg havde Ordet. Jeg spurgte, om Ministerens Begrundelse for, at de smaa lokale Foreninger var beordret likvideret. Paa dette Spørgsmaal fik jeg intet Svar; medmindre Begrundelsen skal være den, at Afregningscentralen i Aarhus havde et Startunderskud paa 35 000 Kr.

Jeg spurgte dernæst, hvorledes Likvidationen af disse smaa lokale Foreninger kunde bringes i Overensstemmelse med Lovgivningens Bestemmelser og Borgernes Ret til at danne Foreninger i ethvert lovligt Øjemed. Paa dette Spørgsmaal gav Ministeren intet Svar. Ministeren oplyste, at 6 eller 7 af de 9 Selskaber var traadt i Likvidation, og udtalte i Tilslutning her-til, at man af dette kunde se, hvor paatræn-